# מגילת תענית — סיוון



בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּסִיוָן אַחִידַת מִגְדַּל צוֹר:

זו קסרי בת אדום שהיא יושבת בין החולות היא היתה לישראל יתד רעה בימי יונים וכשגברה יד בני חשמונאי כבשוהו והוציאום משם והושיבו ישראל בתוכה ואותו היום שכבשוהו עשאוהו י"ט:

בֶּחַמִּשָּׁה עָשָׂר בֵּיהּ וּבְשִׁיתָּא עָשָׂר בֵּיהּ גָּלוּ אַנְשֵׁי בֵית שְׁאָן וְאַנְשֵׁי בְּקְעַתָּא:

ואף הם היו יתד רעה לישראל בימי יונים כלפי הערביים מפני שלא נתחייבו גלות בראשונה ולא הגלה אותם לא יהושע בן נון ולא דוד מלך ישראל וכיון שנתחייבו גלות גברה ידם של בית חשמונאי והגלו אותם ואותו היום עשאוהו י"ט. ששמחה היא לפני המקום שמלכות הרשעה נעקרה מן העולם שנאמר ועלו מושיעים בהר ציון וגו'. ה' מלך עולם ועד אימתי כשיאבדו גוים מארצו. אומר יתמו חטאים מן הארץ וגו':

בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה בֵּיהּ אִתְנַטִילוּ דִימַסְנָאֵי מִיְהוּדָה וּמִירוּשָׁלֵם:

כשבאו בני ישמעאל לעורר על ישראל על הבכורה ובאו עמהם שתי משפחות רעות כנעניים ומצריים אמרו מי ילך וידון עמהם אמר להם גביהא בן פסיסא שוער הבית לחכמים אני אלך ואדון עמהם. אמרו לו הזהר שלא תחלוט את ישראל אמר להם אלך ואדון עמהם אם ינצחוני אמרו להם הדיוט שבנו נצחתם. אמרו ישמעאלים כתוב בתורה ביום ההוא כרת ה' את אברהם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת ואנו מזרעו של אברהם שישמעאל בן אברהם ונחלוק עמכם. השיב להם גביהא בן פסיסא כתוב בתור' ולבני הפילגשי' אשר לאברהם נתן אברהם מתנות. וכתוב בתורה ויתן אברה' את כל אשר לו ליצחק ברחו להם. כנעניים אמרו ארץ כנען שלנו שכן כתוב בתורה ארץ כנען לגבולותי' אמר להם גביהא בן פסיסא וכי יש גזר דין שמקצתו בטל ומקצתו קיים הרי כתוב בתורה ויאמר ארור כנען עבד עבדים וגו' עבד שקנה נכסים עבד למי ונכסים למי ולא עוד אלא שיש לכם שנים הרבה שלא עבדתם אותנו. אמר להם אלכסנדרוס תשובה נצחת השיב אתכם אם אתם מחזירין תשובה הרי מוטב ואם לאו הרי אתם לו לעבדים. אמרו תן לנו זמן ג' ימים הלכו ולא מצאו תשובה מיד הניחו בתיהם כשהם מלאים שדותיהם כשהם זרועות כרמיהם כשהם נטועות הלכו וברחו להם, תנא אותה שנה שביעית היתה ועשו אותו היום י"ט. באו המצריים ואמרו מתורתם אנו מביאין עליהם ראיה שנאמר ושאלה אשה משכנתה וגו' ששים רבוא אנשים יצאו מאצלנו כולם טעונים כסף וזהב שכן כתוב בתורתם וינצלו את מצרים יתנו לנו כספנו וזהבינו. אמר להם גביהא בן פסיסא כלום אתם מביאין ראיה אלא מן התורה כתוב בתורה ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה. ששים רבוא היו אבותינו והעבידום בחומר ובלבנים ובכל עבודה חנם בלא שכר ראו כמה פעולתנו לנו לכל יום ויום סלע לכל א' וא' ביום.

ישבו פילוסופים וחשבו ולא הגיעו למאת שנה עד שהיתה מצרים שלהם. הלכו משם בבושת פנים. ובקש אלכסנדרוס מוקדון לעלות לירושלים הלכו הכותיים ואמרו לו הזהר שאינם מניחין אותך להיכנס לבית קדשי הקדשים שלהן מפני שאתה ערל וכיון שהרגיש גביהא בן פסיסא הלך ועשה לו שתי אנפילאות ונתן בהן שתי אבנים טובות ובהם ריבוא כסף וכיון שהגיע להר הבית אמר לו אדוני המלך שלוף מנעליך ונעול שתי אנפילאות הללו מפני שהרצפה חלקה שלא תחלוק רגליך וכיון שהגיע לבית קדשי הקדשים אמר לו אדוני המלך עד כאן יש לנו רשות להיכנס מכאן ואילך אין לנו רשות להיכנס אמר לו הריני נכנס וכשאצא אשוה לך גביהתך אמר לו אם אתה עושה כן רופא אומן תקרא ושכר הרבה תטול אמרו לא זזו משם עד שהכישו נחש אמרו חכמים לגביהא בן פסיסא עליך הכתוב אומר ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. וכתיב חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר: